

derom skal jeg rigtignof sige, at hvis man udtager Belastningspørgsmaalet, tror jeg ikke, det er muligt at kunne bedømme, om et eneste Skib er sdydgtigt eller ikke. Var der Tale om et Skib, som skulde gaa tomt over Søen, kunde det være meget godt, men jeg tror nu nok, at man maa kunne gaa ud fra, at der er Tale om et Skib, som med Fragt, med Last skal gaa over Søen, og det er jo en Selvsølge, at et Skib kan være sdydgtigt, saafremt det faar den Last, det kan bære, men at det er usdydgtigt, selv om det er nok saa forsvaerlig bygget, saafremt man overlaster det eller saafremt man belaster det paa en urigtig Maade, navnlig naar der er Tale om en Last, der kan forskyde sig. Der er talt om, at vi have ikke nogen Statistik foreliggende, og det er ganske vist rigtigt i sin Almindelighed, men her høve vi dog nogen Statistik, og den oplyser jo netop, at i de overveiede Tilfælde, næsten i alle Tilfælde, er det Belastningen, som er Skyld i Forliset; det er Last af Kul eller Korn, som let forskydes, der ofte har foraarsaget Forliset. I de andre Tilfælde, hvor Lasten har været Tømmer eller Lignende, er der saa uhyre saa Tilfælde af Forlis, at de slet ikke kunne komme i nogen Sammenligning med de Forlis, hvor Lasten har været Kul eller Korn. Dernæst tror jeg ogsaa, at det vil være at overveie, hvorvidt det vil være forsvaerligt, at Skibsføreren skal have sit Skib bedømt uden Hensyn til den Fragt, det er bestemt for. Jeg tror lige overfor de Anstuelser, som ere anførte, at Skipperen netop vil være overmaade ringe ijent med at faae sit Skib bedømt uden Hensyn til den Fragt, det skal bære; navnlig hæder jeg dette overfor det ærede Medlem fra Wrs (Steenstrup), som jeg ellers nok tror i mange Tilfælde vil tage Hensyn til Skipperens Interesse; men det er en given Ting, at, skal Skibet bedømmes uden Hensyn til den Fragt, det almindelig gaar i, vil det i mange Tilfælde blive erklæret for usdydgtigt, hvor det ellers vilde være sdydgtigt. Skal et Skib bedømmes med Hensyn til, om det har en Fragt af Korn eller Kul, vil det være usdydgtigt, skjøndt det kunde fare i mange Aar som sdydgtigt med Tømmer eller anden Vare. Jeg vil derfor sige, at vil man ikke gaa ind paa dette Vndringsforslag, vil jeg meget bede Thinget at fritage os for en Lov. Foreløbig skal jeg selvsølgelig stemme mod alt det Andet, saafremt man ikke gaar ind paa dette Vndringsforslag.

Sagd: Forsaavidt det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgtreds (Paulsen) fremdrog mig personlig med den Ytring, at han brød sig ikke meget om, at man her i Salen talte om, hvad man troede, eller hvad man sølte, naar man ikke belagde det med Tal, finder jeg mig foranlediget til at bemærke, at da han saa kjørte op med sine Tal fra board of trade om, hvilke

statistiske Oplysninger man havde faaet i England, efter hvilke Tal han gjorde et Regnestykke op, hvor han slog om sig med store Millioner og fik det Resultat, at kun 1 af 5,000 Sjøfarende drukner, saa bevisste alt det ikke det Mæringeste med Hensyn til, hvad jeg talte om. Jeg talte om, at indenfor de Sagtagelser, jeg har haft Leilighed til at erfare baade igjennem mig selv og Andre, var Mangler ved Belastningen lige saa hyppig Aarsag til Ulykker paa Søen som Mangler ved Skibet. Derom oplyste han jo nemlig aldeles Intet, og naar han altsaa vil tale om at belægge sig selv eller sine Argumenter med Tal, der ikke passe bedre end her, saa tror jeg, at, selv om han belagde sig med saa mange Tal, at han blev saa flad som et Stykke Papir, — baade han selv og hans Argumenter — saa veie de dog ikke mere derfor!

Ordføreren (Klein): Inden jeg gjør nogle, som jeg vil forudsætte, afsluttende Bemærkninger med Hensyn til de almindelige Spørgsmaal, som denne Sag giver Anledning til, paaligger det mig som Ordfører at gjøre nogle Erindringer til enkelte Punkter, som ere fremkomne fra forskjellige Sider. Der er af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgtreds (Mimestad), gjort nogle Hensstillinger til Udvalget. Han har saaledes for det Første bemærket, at det maatte være tvivlsomt, om den Fængselsstraf, der omtales paa flere Punkter i Lovforslaget, skulde forstaaes saaledes, at derved mentes alt Slags Fængsel eller kun simpelt Fængsel. Jeg for min Del har ikke nogen Tvivl i den Henseende. Jeg mener, at det er temmelig klart, at under dette Begreb maa indbefattes saavel simpelt Fængsel som Fængsel paa sædvanlig Fangekøst og Fængsel paa Vand og Brød. Jeg tror ikke, at man i den Henseende kan henvise til, hvortledes Ordet „Fængsel“ maatte forstaaes, hvor det forekommer i Love, der ere ældre end Straffeloven eller overhovedet i Politilove. Jeg har aldrig troet, at der kunde være Tvivl om, at f. Ex. Ordet „Fængsel“ i Loven af 23de Februar 1866 om Disciplin i Handelsflibe maatte forstaaes paa den af mig angivne Maade. Men iøvrigt vilde det jo være en meget simpel Ting, dersom der skulde være Tvivl i saa Henseende, at hjerne den blandt Andet paa den af det ærede Medlem anlydte Maade. Naar det samme ærede Medlem henstillede at tage under Overveielse, om der ikke burde aabnes Udgang ogsaa for det Offentlige eller for Staten til at appellere de af Besigtelseskommissionen afgivne Kjendelser, hvorfor det kunde tale, at Statskassen kan blive interesseret i Sagerne paa en ikke ganske ubetydelig Maade, da er det et Punkt, som jeg vil anfse det for at være rigtigt, at Udvalget tager under nærmere Overveielse. Den samme Erklæring skal jeg da ogsaa afgive med Hensyn til et tredje Punkt, der